

Azyl Dej pac! z.s.

Častonín 2

Výroční zpráva **2019**

Představení organizace

Jak náš spolek vznikal, kde a jak působíme

Náš původně maličký rodinný azyl pro opuštěné psy vznikl na jaře roku 2009. Zpočátku byla kapacita azylu 2-3 psi. V průběhu let jsme postupně vybudovali nové výběhy, kotce, sklady a karantény a postupně jsme navýšili kapacitu na **40 psů a cca 10 koček**, příležitostně jsme schopni se postarat i o jiná domácí nebo exotická zvířata. Přijímáme jakékoli pejsky – všech velikostí, věkových kategorií - od štěňat po seniory, březí fenky, marody nebo agresivní potíživy.

Náš útulek je registrovaný na Státní veterinární správě v Jihlavě. **Od roku 2016 zajišťujeme nepřetržitý odchyt a útlukové služby pro Pelhřimov včetně jeho místních částí, Kamenici nad Lipou, Novou Cerekev, Jarošov nad Nežárkou a většinu obcí do vzdálenosti cca 40 km.** Přijímáme psy z odchytu, nechtěné psy od majitelů, psy odebírané KVS z nevhodných podmínek nebo množíren, vypomáháme útlukům s malou kapacitou atd. Spoluorganizovali jsme likvidaci množírny psů v Kamenici nad Lipou včetně pořizování následné dokumentace pro soudní řízení.

Hlavní provozovna se nachází v Častoníně nedaleko Pelhřimova. Vedoucí azylu (Iva Raisová) se zde spolu se svojí rodinou stará o většinu psů, většinou jich bývá kolem 25. Dále **provozujeme depozita v Jihlavě (Petra Rybářová** – opatruje také kočky a jiná zvířátka, spravuje FB stránky azylu) **a v Horní Cerekvi (Lucie Vopálenská).** Mimo to máme domácí péče převážně pro jednotlivé pejsky, často i v městských bytech (např. Brno, Pardubice, Plzeň...). **Brněnskou domácí péči zajišťuje Barbora Váňová**, která má na starosti navíc prakticky veškerou administrativu a správu webových stránek.

V roce 2019 jsme měli jednoho zaměstnance a převážně nepravidelně deset pracovníků na dohodu o provedení práce, **ohromný podíl práce však dlouhodobě zajišťujeme dobrovolnický.**

Iva Raisová

Petra Rybářová

Barbora Váňová

Lucie Vopálenská

Co všechno čeká pejska

od přijetí k nám až do konce jeho života - od A do Z:

Během absolvování karantény a běžných veterinárních úkonů nováčka omrkneme a posoudíme jeho chování.

Lze je rozdělit do přibližných kategorií:

- Přichází k nám mnoho **skvělých, vycovaných, čistotných, socializovaných a příjemných psů**. S těmi není takřka žádná práce, po očkování, nafocení a zainzerování je zařadíme do smečky a mohou s námi z tepla domova vyhlížet zájemce o osvojení.
- **Někteří pejsci přicházejí s různými nešvary** – od těch nejlehčích jako je horší čistotnost, neposlušnost, provokování ostatních psích spolubydlících, krádeží lidského jídla, devastace vybavení domácnosti... i tyto mírné hříšníky zařazujeme do smečky a bydlí s námi, což je zároveň výborná příležitost jejich zlozvyky korigovat. Nežádoucí chování psů v rámci možností odstraňujeme tak, aby měli větší šanci k nalezení nového domova a následně bylo jejich soužití v nové rodině co nejvíce bezproblémové.
- **Další speciální skupinou jsou bojácní a nedůvěřiví psi** – často si i delší dobu nenechají na sebe vůbec sáhnout, potřebují delší dobu na získání důvěry. Jsou to psi nejčastěji z množiren, odebrání pro týraní apod. Dříve nebo později si však všichni zvyknou (nejvíc bojavým to zabere až 6 měsíců) a jsou schopni adopce a běžného psiho života v rodinách, jen si někdy do konce života nesou určité pozůstatky strachu.
- Pro **psy, kteří se pokouší vytrvale prát s ostatními nebo chtějí lovit hospodářská a jiná zvířata**, máme samostatné venkovní nebo vnitřní kotce. Pracuje se s nimi jednotlivě.
- Poslední, nejhorší kategorie, jsou **psi, kteří jsou k nám odkládáni pro agresivitu vůči člověku**. U větší části z nich lze agresivitu postupně zcela a trvale odbourat a lze je nabídnout k běžné adopci – to jsou psi, kteří byli agresivní ze strachu způsobeným nesprávným přístupem předchozích majitelů. Menší část je po převýchově stále vhodná už jen ke zkušeným osvojitelům a nebo se nafxují na nás, jsou ochotní respektovat jen jednu osobu, na kterou jsou zvyklí a zůstávají nám tu dlouhé roky jako téměř naši vlastní.

Okamžikem, kdy si od nás pejska osvojitelé odváží, to pro nás ale nekončí. S osvojiteli jsme v trvalém kontaktu do konce života psa, chceme o něm pravidelně vědět, osvojitelům podle potřeby poskytujeme telefonické i osobní konzultace ohledně chování, zdraví atd.

Základní informace

Datum zápisu:	1. ledna 2014
Datum vzniku:	2. září 2010
Spisová značka:	L 5327 vedená u Krajského soudu v Českých Budějovicích
Název:	Dej pac! z.s.
Sídlo:	Častonín 2, 393 01 Zachotín
Identifikační číslo:	22857192
Právní forma:	právnícká osoba - spolek
Účel:	Poskytování azylu a přímé péče psům v nouzi a umísťování adoptivním majitelům, vzdělávací akce pro veřejnost a osvěta.
Název nejvyššího orgánu:	členská schůze
Statutární orgán - výbor:	
Předseda:	Ing. Jana Šimonová, dat. nar. 5. března 1981
Místopředseda:	Petra Rybářová, dat. nar. 19. dubna 1989
Místopředseda:	Mgr. et Ing. Iva Raisová, DiS., dat. nar. 31. května 1976
Počet členů:	3
Způsob jednání:	Samostatně

Činnost v roce 2019

v roce 2019 prošlo azylem přes 200 zvířat

- **120 psů** našlo svůj nový domov
- **40 koček** našlo svůj nový domov
- **40 psů** jsme odchytili a následně vrátili jejich majitelům

Kromě psů a koček se nám podařilo najít domov také 2 králíkům a 5 osmákům degu

● **Kastrační program koček**

Denně se rodí po celé ČR stovky koťat a kastrace dospělců je jediným řešením, jak nekontrolovatelnému rozmnožování koček zabránit. Proto jsme se zapojili do kastračního programu ve spolupráci s městem Pelhřimov a Spolkem na ochranu přírody Pelhřimovsko. Kočky odchyťujeme do sklopců, následně je veterináři kastrují a následně je vracíme na místo odchyty (pokud se nejedná o honitbu nebo silnici) nebo v kontrolovaných lokalitách.

Velké množství koťat vrhnutých na divoko mimo domov umírá na začervenění, zblešení, dehydrataci, úrazy a různé specifické infekční nemoci koček. Velké množství jich končí v příkopech frekventovaných silnic.

Dalším aspektem je samozřejmě fakt, že kočka je velmi dobrý lovec a má devastační vliv na drobnou zvěř, jako je ptactvo, mláďata zajíců atp.

Volně se potulující kočky často kálí a močí do pískovišť, mohou přenést parazity na děti, nebo těhotné ženy a jejich budoucí miminka.

V rámci programu jsme v roce 2019 **vykastrovali 83 koček a kocourů.**

● **Konzultace problémového chování psů pro majitele psů z řad veřejnosti**

Zdarma poskytujeme konzultace majitelům psů, jejichž psi mají problémové chování: zejména agresivita vůči lidem, psům, problematika vedení smečky atd.

● **Programy pro školy a školky**

V roce 2019 k nám zavítalo v rámci školních výletů několik tříd ze školek a škol. Máme pro ně připravený prožitkový program včetně pracovních listů, her, divadélka, ukázky agilit, kontaktu se zvířátky i obyčejného povídání, kdy se děti ptají na cokoli, co je o psech zajímavé. Naším cílem je výchova k zodpovědnému přístupu, vhodnému výběru plemene, bezpečnosti při soužití lidí se zvířaty, osvěta o množárnách atd.

● Účast na akcích pro veřejnost

Pravidelně se účastníme akcí se zvířecí a jinou tematikou, abychom představili veřejnosti naši činnost, pohovořili s návštěvníky akce o problematice správného výběru domácího mazlíčka, nabídli k adopci některé naše svěřence aj.

V roce 2019 jsme se zúčastnili akcí **Rohozenské koňohrátky a Velikonoční jarmark v Plandrech.**

Na těchto akcích také nabízíme naše propagační předměty. Výtěžek z jejich prodeje nám pomáhá hradit různé výdaje, ať už se jedná o výdaje spojené s danou akcí nebo o výdaje za naše svěřence – záleží na výši

výtěžku. K prodeji máme např. plechové hrnečky, plátěné tašky, dřevěné náramky apod.

● Kalendář 2020

Na podzim jsme také, tak jako předchozí roky, uspořádali focení kalendáře na rok 2020. Kalendář obsahuje fotky již adoptovaných psů. Výtěžek z prodeje kalendářů putoval na náš transparentní účet.

● Brigáda pro dobrovolníky

V září jsme v hlavní provozovně v Častoníně uspořádali brigádu pro dobrovolníky. Přijelo nám pomoci kolem 15 brigádníků z řad našich příznivců či osvojitelů. Nejenže nám pomohli připravit novou místnost, uklidit kotce, vyvenčit pejsky, ale také přivezli spoustu dárků pro naše svěřence (granule, konzervy, hračky...).

● **Venčení psů pro veřejnost**

Celoročně u nás probíhá venčení psů veřejností. Venčení využívají nejčastěji rodiny s dětmi, kteří nemají možnost mít vlastního psa, milovníci psů a skupiny přátel.

● Propagace spolku, inzercie psů k adopci, osvěta

Pravidelně aktualizujeme naše webové stránky <http://azyldejpac.blog.cz/>. Zde inzerujeme zvířata k adopci, v léčení, zvířata nalezená a odchycená a samozřejmě to nejkrásnější – fotopozdravy adoptovaných zvířátek z nových domovů. Snažíme se působit v oblasti osvěty se zaměřením na problematiku množírén, kastrací, správného výběru plemene atd. Vše zároveň najdete na facebookové stránce azyl Dej pac, kterou sleduje kolem 15 000 uživatelů. K propagaci svěřenců využíváme i inzertní servery, zejména portál Pesweb – databáze psů a koček v útulcích v ČR; doplňkově také portály Bazoš, iFauna a Home4Pets. U všech svěřenců pravidelně doplňujeme aktuální stav a pokroky, samozřejmostí je také aktualizace fotografií. Focení zajišťujeme nejčastěji sami, někdy nám pomáhají venčitelé či profesionální fotografové. Sdílením pomáháme s hledáním domova pro psy v akutní nouzi z jiných útulků.

Výběr z nejsilnějších psích příběhů roku 2019:

Zazvonil telefon - volal náš veterinář, že mu přivedli majitelé devítiměsíční fenečku, která má poleptanou tlamu a z finančních důvodů trvají na euthanazii. Nechtělo se mu ji utrácet, prý je strašně milá a přítulná a že by zkusil ještě endoskopické vyšetření, kdybychom se o ní postarali. Souhlasili jsme a dále se dozvídáme, že majitelé uvedli, že sežrala zřejmě otrávenou myš, pak míní, že ježka. Majitelé prý prohledali všechny prostory kde se fenečka pohybovala, ale nic nenašli. Spekulovali i o tom, že často štěkala a sousedé si na štěkot stěžovali. Otázkou tedy je, zda ji někdo nechtěl záměrně ublížit. Kde je pravda však nevíme. Co však víme jistě, že tlama byla poleptaná agresivní chemickou látkou. O den později fenečku přebíráme.

Fenečku jsme přepravili na Kliniku chorob psů a koček při VFU v Brně k endoskopickému vyšetření a následné hospitalizaci na JIP. V průběhu vyšetření v celkové anestezii volal pan doktor s tím, že tlama je silně poleptaná, jazyk oteklý a nehybný, epiglota zůstala pouze část chrupavky, jícen je poleptaný z části. Fena není schopná v tuto chvíli jíst ani pít. Pravděpodobně se jednalo o louh, což je o to horší, protože poleptání ještě v hloubce tkání pokračuje několik dní. Pan doktor se kloní k euthanazii, prognózu vidí nepříznivou, přesto tomu dává určitou, byť malou šanci, a chce po nás ihned rozhodnutí, zda utratit nebo zda zavést sondu do žaludku pro krmení a pokusit se o léčbu. Prosila jsem o pár minut pro konzultaci s naším veterinářem, ale vzhledem k anestezii to nebylo možné. Nebyla jsem schopna říci, že ji utratíme (být poranění bylo velmi bolestivé), když jsme dostali alespoň malou šanci. Bylo znát, že pan doktor to vidí jinak.

Savie

Přes víkend jsme byli každý den ve spojení s JIPkou a v pondělí pan doktor konstatoval, že louh již neprostupuje a tlama se začíná hojit. Jeho první věta byla: „No, ona je strašně veselá.“ Situaci již viděl nepatrně pozitivněji, proto odložil kontrolní endoskopii na konec týdne. Rozkrmování sondou PEG přímo do žaludku probíhalo dobře.

Kontrolní endoskopie ukázala, že tlama se hojí a Savie nám byla předána do domácí péče. Dostali jsme dlouhý seznam úkolů a instruktážní video na krmení psa sondou. První dvě noci byly bezesné - Savie opakovaně zvracela a začínala být dehydratovaná a hubla doslova před očima. Oproti JIPce jsme ji doma neměli na kapačkách a ani minimální potřebné množství vody podané sondou nebyla schopná udržet. Myslela jsem, že ji povezu zpět na JIPku. Nicméně jsme to pomalu zkoušeli, až jsme přišli na způsob, jak do ní dostat vodu i krmivo v alespoň minimální míře, až jsme se postupně dostali na potřebné množství. Při následující kontrole jsme vzhledem k tomu, že se tlama takřka již zhojila, dostali za úkol vyzkoušet perorální příjem potravy - napřed vodu, pak řídké krmivo. První pokus byl s obrovským strachem, že krmivo může aspirovat a zadusit se. Ukázal se však úplně jiný problém, a to protože měla Savie oteklý, prakticky dvojnásobný, téměř nehybný jazyk, tak nedokázala krmivo nabírat a posouvat dál k polknutí. Prvních 10 minut krmivo z misky neubývalo, naopak

přibývalo množství slin. Nicméně na to po čase přišla a krmivo do sebe dostala. Další pokusy již byly mnohem lepší. Savie se hrozně snažila, ačkoliv byla oslintaná ona i vše okolo... Ještě dlouhé měsíce trvalo, než se Savie mohla začít stravovat jako normální pes a bylo možné vyjmout sondu z břicha.

Nakonec dostala svého jména (save - záchrana) a svojí neuvěřitelnou chutí do života překonala ukrutnou bolest a všechny obtíže, když se musela naučit znovu jíst. Regeneraci oblasti hrtanu označili veterináři jako zázračnou.

Zama

Zama byla nalezená začátkem listopadu v ranních hodinách na silnici v Pelhřimově, pravděpodobně po srážce s autem. Byla ihned převezena na kliniku k nutné hospitalizaci. Její stav byl mimo jiné zhodnocen jako dlouhodobě zanedbaný, byla ve špatném výživovém stavu. Rentgen ukázal tříštivou zlomeninu zadní nohy ve dvou místech a zlomenou pánev. Podařilo se nám dohledat majitele, který se fenky vzdal, i chovatele, který se o ni nezajímal vůbec.

Zama po 2 dnech podstoupila téměř čtyřhodinovou operaci. Operace se zdařila, nevznikly žádné komplikace. Poté měla velmi přísný klidový režim s tím, že pokud se nic nepokazí, za dva týdny bude moci začít pomalu zkoušet chodit. Zamičku postupně čekalo cvičení, vytrhnutí rozlomeného špičáku (další anestezie) a nakonec, s odstupem několika měsíců, vyjmutí šroubů (opět celková anestezie).

Nyní již Zamička lítá jako strelka a dělá radost svým osvojitelům v novém domově.

Mauglí, Muf a jejich 2 bráškové

Na podzim jsme se dozvěděli o 4 malých zanedbaných psech, velmi plachých a zmateně pobíhajících v lese za Jihlavou. Náhodou se povedlo dělníkům v lese odchytnout jednoho psíka, který našel domov u jednoho z nich. V lese měli zůstat další tři, kteří při pohledu na člověka okamžitě prchali. Bohužel ve chvíli, kdy jsme po psech začali pátrat a snažili se zmapovat terén, bylo jasné, že psi už jsou jen dva. Po stovkách projetých km a desítkách hodin v terénu se podařilo oba dva postupně odchytnout pomocí krmných míst a sklopců. Až na plné kožíšky všelijakých parazitů a pohublost byli oba v pořádku. Větší kluk byl na tom psychicky velmi dobře, byl veselý a kontaktní. Dostal jméno Mauglí. Menší byl hodně plachý a pojmenovali jsme ho Muf. Evidentně pocházeli z klecové množírny - panikařili z otevřeného prostoru a nejraději trávili čas v přepravce. Oba dva kluci ale brzy našli nové domovy.

Několik dalších dnů jsme ještě pokračovali v hlídání krmného místa a nachystaného sklopcu s nadějí, že se nám podaří odchytnout i čtvrtého psa (přestože ho už žádný ze svědků, kteří nám podávali informace, delší dobu neviděl), protože se už blížily velmi chladné dny. Ve chvíli, kdy jsme pomalu přestávali věřit, že je naživu a ukrývá se v lese, se k nám naštěstí dostala informace, že si už pár dní užívá teplo a plné břicho u hodných lidí, kterým se schoval kurníku.

Foto z nd

Budlínek byl sedmiletý kříženec labradora. Původnímu majiteli byl odebrán Krajskou veterinární správou pro týrání. Obě oči měl po úrazu slepé. Jedno oko měl zhojené a klidné, druhé měl při přijetí oteklé, krvavé a bolestivé. Při prvním zákroku mu veterinář odstranil útvar na očním víčku, který mu oko mechanicky dráždil. Budlínek byl skvělý pes. Miloval procházky a hrabání myší na louce. Ve známém prostředí se orientoval bezchybně, do ničeho nenarážel, nic neshodil. Naučil se pohybovat i v neznámém prostředí, zvládal cesty vlakem a trolejbusem na kontroly na oftalmologii do Pardubic... Nejroztomilejší bylo, když opatrně našlapoval do schodů. Uměl si hrát s ostatními psy. Dokonale loudil. Nosem nadzvedával lidskou ruku, když zapoměla hladit. Miloval jídlo, granule považoval za lahůdku. A ze všeho nejvíc mu nešlo na rozum, proč nad ním návštěvy lomily rukama a tvrdily mu, že je chudáček. Budlínek byl jeden z nejšťastnějších psů, co jsme kdy v azylu měli, byl miláčkem všech venčitelů i návštěvníků.

Vzhledem k jeho slepotě celoživotně opatrně našlapoval a to byla obrovská zátěž na jeho pohybový aparát. Postupně se k dysplazii přidala i artróza, začal pokulhávat a poté se natolik zhoršil, že se bez dopomoci nezvednul a chůze byla pro něj velmi obtížná a bolestivá. Přes velké dávky chondroprotektiv, vitamínů a injekční kyseliny hyaluronové se jeho stav spíše zhoršoval. Absolvoval základní vyšetření, a dále specializované vyšetření na Klinice chorob psů a koček v Brně. Bylo zjištěno, že jeho stav měl pravděpodobně blíže neurčenou neurologickou příčinu.

O několik měsíců později začal mít trávicí obtíže. Na veterinární klinice Piketa v Jindřichově Hradci krevní rozbor ukázal neměřitelné hodnoty týkající se funkce ledvin. Byl dva dny hospitalizovaný, na kapačkách s intenzivní léčbou. Kontrolní rozbor neukázal žádné zlepšení a veterinář konstatoval, že se jedná o chronické selhání ledvin s nepříznivou prognózou a doporučil eutanazii. Budlínek nebyl schopen udržet v sobě ani potravu, ani vodu. Nakonec jsme se dohodli, že si ho vezmeme na víkend do domácí péče, kde jsme pokračovali v léčbě. Budlínek, sice už slaboučký, ale pořád se stejným zá-

Budlínek

jem o procházku, si užil slunný teplý víkend a spoustu mazlení. Po novém, opět nezměněném výsledku rozboru, jsme se rozhodli nenechat ho dál slábnout a hladovět a nechali jsme ho odejít...

Nela

Nela se k nám dostala úplně náhodou. Narazili jsme na ni cestou na kole, kdy jsme při bližším prohlédnutí spatřili otevřený nádor na břicho, ze kterého odkapával hnisavý sekret, jenž silně zapáchal. Vypátrali jsme, čím fenka je - s majitelkou proběhla dohoda na společnou návštěvu veterináře, který konstatoval, že se jedná o velké množství nádorů prorostlých oběma mléčnými lištami. Navrhl postupné odstranění obou lišt (prioritně lišta s otevřeným nádorem velikosti pomeranče) a kastraci. Vzhledem k osobní situaci se majitelka feny vzdala a odložila ji k nám do útulku.

Nela absolvovala první náročnou operaci mléčné lišty - Nela měla 52 stehů. Vzhledem k tomu, že nádory nechala původní majitelka narůstat několik let a obě lišty byly zcela prorostlé místy gigantickými útvary, nedostávalo se při šití kůže a ta byla místy napnutá. Pooperační rána se v místě, kde byl největší nádor a hned vedle kožní nádor, otevřela - v důsledku nedostatku kůže a nekrotizující části po kožním nádoru se z jedné strany část stehů vytrhla. Nela musela absolvovat další zákrok, kdy byla rána znovu sešita a odumřelá kůže odstraněna. Postupně se rána za-

čala zacelovat, hojení probíhalo převážně sekundárně. Každý den jsme jezdili s Nelou na čištění, převazy a kontroly. Současně probíhala podpůrná léčba prostřednictvím biolampy, podáváním enzymů perorálně i z vnějšku, samozřejmě byla ATB a NSAID perorálně i injekčně. Po měsíci byla nutná ještě druhá reoperace, kdy byla odstraněna kapsa z atrofované kůže a vazivový kanál - 20 stehů. Odstranění druhé lišty a nově vznikajících nádorků v podpaždí již probíhalo na onkologické klinice Animed v Brně. Následujících 10 měsíců byla Nela na chemoterapii, po vyčerpání možných chemoterapeutik jsme přešli na udržovací antibiotika a podáváme Nele přírodní bylinné preparáty. Nela je neskutečná bojovnice, svůj stav a léčbu zvládá s obrovskou trpělivostí a užívá si každého dne. Postupně jí přirůstají nové nádory v podpaždí a oblasti mléčných lišt, místo po největším chirurgicky odstraněném nádoru je trvale otevřené. Všemi silami se snažíme, aby mohla být ještě alespoň nějaký čas tak šťastná, umazená a mohla se přetahovat o klacek mnohdy s mnohem silnějšími psími kamarády, zato s její neskutečnou vervou a odhodláním.

Staříčká fenka Bambulka byla unesena z našeho útulku... V úterý odpoledne nám byl hlášen volně se pohybující pes ve vzdálenější obci. Bohužel se mi výjezd křížil s domluvenou předadopční návštěvou, proto jsem poprosila dceru, aby po příjezdu zájemců jim připravila fenku na procházku s tím, že se pokusím po odchytní psa vrátit domů co nejdříve, abych si se zájemci popovídala. Ve chvíli, kdy jsem měla odchytního psa téměř na dosah ruky, volá náhle dcera, že zájemci Bambulku naložili do auta a odjeli pryč. Odchytní pes byl plachý, a přestože jsem měla celou dobu telefon na uchu a takřka hystericky křičela na policisty, nechal se odchytní. Když jsem přijala fakt, že se policisté nepokusí auto s Bambulkou zastavit a místo toho přijedou k nám domů dlouze vyslyšet dceru, začala jsem jednat sama. Kolegyně během chvíle podle telefonního čísla zjistila, o koho se jedná. A to o zakladatelku kutnohorského útulku, paní spíše staršího věku, která bydlí v obci poblíž Kutné Hory. Únoskyně po telefonu byla arogantní jak na nás, tak na policisty - nelíbily se jí naše adopční podmínky, nechtělo se jí jezdit 2x na předadopční návštěvu, smlouvu prý nepotřebuje a že si prostě fenu bere a hotovo. Následovaly hodiny bezmoci. Bezesná noc a konstatování, že se nic absurdnějšího opravdu nemohlo stát. Bambulka je totiž staříčká, sedmnáctiletá křehká křížka (obyčejná, kterých je všude plno) se silnou artrózou. U nás je téměř 2 roky a za tu dobu už několikrát seděla hrobníkovi na lopatě. Poprvé, když jí vypadla kyčel a při narkóze přestala dýchat, podruhé, když ve svém věku absolvovala kastraci pro rozjetou pyometru. Bábuška je kompletně hluchá, často velmi dezorientovaná, ráno jsme jí často museli pomáhat vstávat a přidržovat ji, aby udržela rovnováhu, než se nahřála na provozní teplotu. Přitom má však silnou autoritu u jiných pejsků, padesátikilový pes se nepřiblíží k její místičce. A taková fenka nám byla unesena.

Zájemkyně při prvním telefonátu působila příjemně, dávala jsem tedy velkou šanci této adopci. Ovšem co se stalo, mi opravdu vyrazilo dech. Jako zakla-

Únos Bambulky!

datelka útulku jistě ví, že je povinná evidence, že jsou povinnosti, které se musí splnit před adopcí, ty však zcela ignorovala. Druhý den následovala celá série telefonátů, návštěva pobočky policie v Pelhřimově, avšak situace se nikam neposouvala. Hlavou nám šly myšlenky, zda únoskyně není psychicky labilní a o Bambulku jsme měli velký strach. Proto jsem se rozhodla k vyjednávání. S paní se mi nakonec podařilo telefonicky spojit a rozjela jsem se za ní. Vyslechla jsem si, jak se Bambulka zotavuje z pobytu v našem útulku, že je dehydratovaná, protože je sklerotická a zapomíná pít, za tím účelem jí neustále dávala misku s vodou. Bambulku mi nakonec únoskyně vydala, na rozloučenou mne proklela. Když jsme dojeli domů, Bambulka byla natolik ulitá, že po zbytek noci co chvíli čůrala...

Účetní zpráva

Přehled o příjmech a výdajích

Přehled o příjmech a výdajích
podle Přílohy č. 1
vyhlášky č. 325/2015 Sb.

ke dni 31.12.2019
(v celých tisících)

Název a sídlo účetní jednotky
Dej pac!
Častonín 2
Zachotín
393 01

IČ 22857192

Označení položky	A. Příjmy	Činnost		
		Hlavní	Hospodářská	Celkem
01	Prodej zboží		117	117
02	Prodej výrobků a služeb	398		398
03	Příjmy z veřejných sbírek			
04	Přijaté peněžní dary mimo veřejné sbírky	724		724
05	Přijaté členské příspěvky			
06	Dotace a příspěvky přijaté z veřejných rozpočtů			
07	Ostatní			
08	Průběžné položky	176		176
09	Kurové rozdíly			
10	Příjmy celkem	1 298	117	1 415
Označení položky	B. Výdaje	Činnost		
		Hlavní	Hospodářská	Celkem
01	Dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek			
02	Materiál	81		81
03	Zboží		99	99
04	Služby	637		637
05	Mzdy	538		538
06	Pojistné za zaměstnance a zaměstnavatele			
07	Ostatní osobní výdaje			
08	Ostatní	134		134
09	Průběžné položky	176		176
10	Kurové rozdíly			
11	Výdaje celkem	1 566	99	1 665
99	Rozdíl příjmů a výdajů	-268	18	-250

Naši hlavní sponzoři

ahome

Dále děkujeme celé řadě dárců, kteří se během roku podíleli na podpoře pro náš azyl (ať už materiálně či finančně). **Velmi si Vaší podpory vážíme!**